

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 9.4.2014
COM(2014) 212 final

2014/0120 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2014) 123 final}

{SWD(2014) 124 final}

{SWD(2014) 125 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Forbedring af erhvervsklimaet for alle virksomheder og navnlig for SMV'er er en af hovedprioriteterne i EU's tiårige vækststrategi Europa 2020¹ - der skal gøre det lettere og bedre at drive virksomhed. En række foranstaltninger af relevans for SMV'er er fastlagt i meddelelsen "En integreret industripolitik for en globaliseret verden"², et af Europa 2020's syv vigtigste flagskibsinitiativer. Status vedrørende "Small Business Act"³ og akten for det indre marked I⁴ og II⁵ omfattede også foranstaltninger, der skulle sikre bedre adgang til finansiering og reducere omkostningerne forbundet med at drive virksomhed i Europa yderligere.

Virksomhederne finder det udgiftskrævende og vanskeligt at være aktive på tværs af grænserne, og kun et begrænset antal SMV'er investerer i udlandet. Nogle af grundene hertil er de nationale lovgivningers forskelligartethed, navnlig forskelle i nationale selskabslove, og den manglende tillid til udenlandske virksomheder blandt kunder og forretningspartnere. For at overvinde den manglende tillid etablerer virksomhederne ofte datterselskaber i andre medlemsstater. På den måde kan de stille moderselskabets navn og omdømme til rådighed for kunderne og samtidig tilbyde dem den sikkerhed, det giver at have at gøre med et selskab, der har retlig status som nationalt frem for udenlandsk selskab. Etablering af virksomhed i udlandet indebærer bl.a. omkostninger til overholdelse af retlige og administrative krav i andre lande, som ofte er anderledes end de krav, virksomhederne kender fra "hjemlandet". Disse omkostninger (herunder den ekstra juridiske rådgivning og oversættelse, som kræves) forventes at være særligt høje for selskabskoncerner, eftersom eventuelle moderselskaber og særlig SMV-moderselskaber på nuværende tidspunkt skal opfylde forskellige krav i hvert af de lande, hvor de ønsker at etablere et datterselskab.

Europæiske små og mellemstore virksomheder (SMV'er) spiller en væsentlig rolle, når det gælder om at styrke EU's økonomi. De står dog stadig over for en række hindringer, der står i vejen for deres fulde udvikling i det indre marked og derfor forhindrer dem i at yde deres fulde potentielle bidrag til EU's økonomi.

Europa-Kommissionen søgte at imødegå disse omkostninger med sit forslag fra 2008 om en statut for det europæiske private selskab (SPE)⁶. Hensigten med dette forslag var at give SMV'erne et instrument til at lette deres grænseoverskridende aktiviteter, som skulle være enkelt, fleksibelt og ensartet i alle medlemsstaterne. Forslaget blev fremsat som en reaktion på en række opfordringer fra virksomhederne om at skabe en ægte form for europæisk privat selskab med begrænset ansvar. På trods af kraftig støtte fra erhvervslivet har det dog ikke været muligt at nå frem til et kompromis, der muliggør en enstemmig vedtagelse af statuten blandt medlemsstaterne. Kommissionen besluttede at trække SPE-forslaget tilbage (REFIT-projektet⁷) og meddelte i stedet, at den ville fremsætte forslag til en alternativ foranstaltning, der havde til formål at løse i det mindste nogle af de problemer, der blev taget op i SPE-

¹ KOM(2010) 2020 af 3.3.2010.

² KOM(2010) 614.

³ KOM(2011) 78 af 23.2.2011.

⁴ KOM(2011) 206 af 13.4.2011.

⁵ COM(2012) 573 af 3.10.2012.

⁶ Forslag til Rådets forordning om statuten for det europæiske private selskab (KOM(2008) 396 endelig).

⁷ Tilbagetrækningen af SPE-forslaget blev offentliggjort i bilaget til meddelelsen "Målrettet og effektiv regulering (REFIT): resultater og næste skridt" (COM(2013) 685 af 2.10.2013).

forslaget. Denne strategi er i overensstemmelse med handlingsplanen fra 2012 om selskabsret og corporate governance i EU⁸, som bekræftede Kommissionens tilsagn om at iværksætte andre initiativer i forlængelse af SPE-forslaget med henblik på at fremme grænseoverskridende muligheder for SMV'er.

Det overordnede formål med dette forslag, som er en alternativ tilgang til SPE-forslaget, er at gøre det lettere for potentielle virksomhedsstiftere, og navnlig for SMV'er, at etablere virksomhed i udlandet. Det bør opmuntre og fremme iværksætterånden og føre til større vækst, innovation og beskæftigelse i EU.

Forslaget vil fremme virksomhedernes grænseoverskridende aktiviteter, idet medlemsstaterne anmodes om at indføre en national selskabsretlig form i deres retssystemer, som skal følge de samme regler i samtlige medlemsstater og anvende en EU-dækkende forkortelse - SUP (*Societas Unius Personae*). Den vil være udformet og fungere i overensstemmelse med de harmoniserede regler i alle medlemsstater, hvilket bør mindske etablerings- og driftsomkostningerne. Omkostningerne vil navnlig kunne reduceres ved hjælp af den harmoniserede registreringsprocedure, der giver mulighed for onlineregistrering og anvendelse af en ensartet vedtægtsmodel, og et beskedent krav til selskabskapital ved oprettelsen. Kreditorerne vil være beskyttet af den forpligtelse, der pålægges SUP-ledelsen (og i nogle tilfælde den eneste selskabsdeltager i SUP-selskabet) til at kontrollere udlodningerne. For at give virksomhederne mulighed for at høste det fulde udbytte af det indre marked bør medlemsstaterne ikke kræve, at et SUP-selskab nødvendigvis skal have sit vedtægtsmæssige hjemsted og sit hovedkontor i samme medlemsstat.

Sideløbende med dette forslag arbejder Kommissionen også med at forbedre retssikkerheden for virksomhederne og mere generelt med spørgsmålet om gældende ret, når virksomhederne opererer i andre medlemsstater, i overensstemmelse med Det Europæiske Råds Stockholmprogram fra 2009 om et åbent og sikkert Europa i borgernes tjeneste og til deres beskyttelse⁹.

Når dette forslag er vedtaget, vil det ophæve direktiv 2009/102/EF og ændre forordning 1024/2012¹⁰ for at give mulighed for anvendelse af informationssystemet for det indre marked (IMI).

2. HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

Initiativet bygger på undersøgelser, der er gennemført til forberedelse af tidligere EU-initiativer, såsom SPE-forslaget fra 2008, og på en række relevante høringer og drøftelser, som har fundet sted i forlængelse af dette forslag.

Som led i processen for overvejelser vedrørende fremtiden for europæisk selskabsret offentliggjorde refleksionsgruppen af eksperter i selskabsret i april 2011 en rapport med en række anbefalinger¹¹. I rapporten opfordredes der til at øge indsatsen for at forenkle de retsregler, der gælder for SMV'er. Navnlig fremhævedes behovet for at forenkle formaliteterne forud for virksomhedsopstart (f.eks. registrering, adgang til elektroniske

⁸ COM(2012) 740 af 12.12.2012 "Handlingsplan: Selskabsret og corporate governance i EU - en tidssvarende lovramme for mere engagerede aktionærer og bæredygtige virksomheder".

⁹ Stockholmprogrammet - Et åbent og sikkert Europa i borgernes tjeneste og til deres beskyttelse (EUT C 115 af 4.5.2010, s. 1).

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1024/2012 af 25. oktober 2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked (IMI) (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 1).

¹¹ Refleksionsgruppens rapport:
http://ec.europa.eu/internal_market/company/docs/modern/reflectiongroup_report_en.pdf.

procedurer). I rapporten blev det også foreslået at indføre en forenklet model for enkeltmandsselskaber i hele EU, hvilket vil gøre det muligt for både nyetablerede virksomheder med én selskabsdeltager og holdingselskaber med helejede datterselskaber at reducere transaktionsomkostningerne og undgå unødvendige formaliteter.

På grundlag af denne rapport iværksatte Kommissionen en bred offentlig høring om fremtiden for europæisk selskabsret i februar 2012. I konklusionen indgik bl.a. udtalelser fra interesserede parter om eventuelle foranstaltninger, der i højere grad kan yde støtte til europæiske SMV'er på EU-plan. Der indkom næsten 500 besvarelser fra en lang række interesserede parter, herunder offentlige myndigheder, fagforeninger, brancheorganisationer, investorer, universiteter og enkeltpersoner. Et stort flertal gik ind for Kommissionens foranstaltninger til støtte af SMV'er, men der var delte meninger med hensyn til midlerne til at opnå dette. Kommissionen har også haft nytte af inputtet fra eksperter i selskabsret, som er involveret i refleksionsgruppen, f.eks. med hensyn til rådgivning om de vigtigste aspekter af det potentielle fremtidige direktiv om enkeltmandsselskaber.

Der blev i juni 2013¹² lanceret en mere detaljeret offentlig onlinehøring om enkeltmandsselskaber for at undersøge, om harmoniseringen af de nationale regler vedrørende enkeltmandsselskaber kan give virksomhederne, og især SMV'er, enklere og mere fleksible regler og reducere deres omkostninger. Der indkom næsten 242 besvarelser fra en lang række interesserede parter, herunder virksomheder, offentlige myndigheder, fagforeninger, brancheorganisationer, universiteter og enkeltpersoner. 62 % af de respondenter, der udtalte sig, mente, at en harmonisering af reglerne for enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar ville kunne fremme SMV'ernes grænseoverskridende aktiviteter. Derudover mente 64 %, at et sådant initiativ burde indeholde bestemmelser vedrørende onlineregistrering med anvendelse af en standardiseret registreringsformular i hele EU.

Den 13. september 2013 mødtes Kommissionens Generaldirektorat for det Indre Marked og Tjenesteydelser med en række af erhvervslivets repræsentanter i EU¹³. De fleste deltagere støttede initiativet og fremhævede den positive virkning, det kunne have for virksomhederne i EU. De understregede dog, at dette initiativ ikke bør betragtes som et fuldgældigt alternativ til SPE-forslaget, og at indsatsen for at nå SPE-målene bør fortsætte.

Andre interesserede parter, bl.a. notarer, var også generelt positive over for initiativet, men rejste en række spørgsmål, der navnlig vedrørte sikkerheden i forbindelse med onlineregistrering af selskaber og behovet for at sikre, at der føres tilstrækkelig kontrol med proceduren. Derudover var nogle af de interesserede parter af den opfattelse, at nedsættelsen af minimumskapitalkravet bør ledsages af passende foranstaltninger såsom en solvensprøve eller begrænsninger med hensyn til udbetaling af udbytte.

I Kommissionens konsekvensanalyse forkastes flere muligheder allerede fra starten (navnlig indførelsen af en ny overnational retsform, harmonisering af selskabsretten for så vidt angår etablering af datterselskaber, hvor kun SMV'er står som stiftere, eller som både har form af offentlige og private selskaber med begrænset ansvar) på grund af manglende gennemførlighed og/eller manglende støtte fra de interesserede parter.

De muligheder, som blev overvejet efter analysen, var etablering af nationale selskabsformer for enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar, med harmoniserede betingelser, navnlig for så vidt angår registreringsproceduren og minimumskapitalkravet.

¹² http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2013/single-member-private-companies.

¹³ BusinessEurope, Rådet for notarer i EU, European Small Business Alliance, Rådet for Advokatsamfund i Den Europæiske Union, Chambre de Commerce et d'Industrie de région Paris et Ile-de-France, Association Nationale des Sociétés par Actions og Eurochambers.

Valget faldt på løsningsmodellen, som omfatter mulighed for onlineregistrering med anvendelse af en standardiseret vedtægtsmodel, et minimumskapitalkrav på 1 EUR ledsaget af en balanceprøve og en solvenserklæring. Denne løsningsmodel er i forhold til de øvrige valgmuligheder den bedste samlede løsning, når der skal tages stilling til, om de opstillede mål opfyldes effektivt (især nedbringelsen af virksomhedernes omkostninger), samt hvorvidt den er hensigtsmæssig og forenelig med EU's politikker.

Udvalget for Konsekvensanalyse vedtog den 20. november 2013 en generel positiv udtalelse om konsekvensanalysen. Bemærkningerne fra udvalget medførte en ændring af afsnittene om problemstilling og problemtræ, markedets størrelse og løsningsmodellerne og deres virkninger. Derudover blev beskrivelsen af situationen i medlemsstaterne konverteret til tabeller, og der blev tilføjet et sammendrag af resultaterne af onlinehøringen i 2013. Som følge af udtalelsen fra Udvalget for Konsekvensanalyse omfatter konsekvensanalysen nu også løsningsmodellerne med minimumskapitalkrav og kreditorbeskyttelse samt onlineregistrering og anvendelse af en ensartet vedtægtsmodel. Desuden fremgår størrelsen af det pågældende marked tydeligere af konsekvensanalysen: Der findes ca. 21 millioner SMV'er i EU, hvoraf ca. 12 millioner er selskaber med begrænset ansvar, og omkring halvdelen (5,2 millioner) af disse er enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

Retsgrundlag, nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet

Forslaget er baseret på artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), som er retsgrundlaget for EU's kompetence til at handle på selskabsrettens område. Artikel 50, stk. 2, litra f), i TEUF fastsætter navnlig bestemmelser om gradvis fjernelse af hindringerne for etableringsfriheden for så vidt angår betingelserne for oprettelse af datterselskaber.

Udkastet til forslag indfører ikke en ny overnational retsform for enkeltmandsselskaber, men bidrager i stedet til den gradvise afskaffelse af hindringerne for den frie etableringsret for så vidt angår betingelserne for oprettelse af datterselskaber på medlemsstaternes områder. I princippet kunne formålet med udkastet til forslag således være nået gennem uafhængig vedtagelse af identiske love i medlemsstaterne. Under disse omstændigheder udgør artikel 50 et tilstrækkeligt retsgrundlag for forslaget, og det er ikke nødvendigt at anvende artikel 352 i TEUF.

Ifølge nærhedsprincippet bør EU kun handle, hvis der derved kan opnås bedre resultater end via indgreb på medlemsstatsplan.

De løsninger, der hidtil er vedtaget af de enkelte medlemsstater for så vidt angår mindskelse af etableringsomkostninger, har endnu ikke været koordineret på EU-plan. Skønt det er teoretisk muligt, forekommer en sådan koordinering mellem medlemsstaterne, som indebærer, at der i de nationale retssystemer indføres identiske krav for en bestemt national selskabsretsform, usandsynlig inden for den nærmeste fremtid. Til gengæld er det sandsynligt, at særskilte tiltag i de enkelte medlemsstater fortsat vil føre til forskellige resultater, hvilket er beskrevet detaljeret i konsekvensanalysen.

Medlemsstaternes særskilte tiltag er dog oftest tilpasset nationale forhold og har normalt ikke til formål at fremme grænseoverskridende etablering. Selv om der ikke er tale om en direkte forskelsbehandling, har eksempelvis kravet om fysisk fremmøde for en notar eller enhver anden myndighed i registreringsmedlemsstaten en anden indvirkning på personer bosat i landet end på personer, der ikke er bosat i landet. Omkostningerne for udenlandske stiftere vil sandsynligvis være større end for indenlandske stiftere. Derudover er onlineregistrering i

praksis kun tilgængelig for et lands statsborgere eller personer bosat i landet, hvilket, selvom løsningen er acceptabel i national sammenhæng, medfører supplerende omkostninger for udenlandske virksomheder i forhold til indenlandske virksomheder.

Det ser derfor ud til, at der uden foranstaltninger på EU-niveau kun vil være ikke-harmoniserede nationale løsninger til rådighed, og at SMV'er fortsat vil støde på hindringer, som gør deres udvidelse i udlandet mere vanskelig, og de dermed forbundne omkostninger vil navnlig ramme de udenlandske stiftere. Den forenkling, der følger af harmoniserede regler, kan i teorien opnås, hvis medlemsstaterne handler hver for sig, men det er dog yderst usandsynligt. I denne forbindelse synes EU's målrettede indgriben at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

For så vidt angår proportionalitetsprincippet bør EU's foranstaltning være egnet til at nå de politiske formål og bør ikke gå videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål. Det er hensigtsmæssigt at harmonisere betingelserne for oprettelse og drift af enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar, således at SMV'er deltager langt mere på tværs af grænserne i det indre marked. Denne foranstaltning bør lette og fremme virksomhedsetableringen og navnlig medføre en stigning i antallet af datterselskaber i EU. Foranstaltningen går ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål, eftersom den ikke har til formål at harmonisere alle aspekter i forbindelse med driften af enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar, men er begrænset til de vigtigste aspekter, der vedrører aktiviteter på tværs af grænserne. Det nye direktiv, som ophæver det eksisterende direktiv om enkeltmandsselskaber, sikrer endvidere, at den foreslåede EU-foranstaltnings indhold og form ikke går ud over, hvad der er nødvendigt og proportionalt for at nå det fastsatte reguleringsmæssige mål.

Nærmere redegørelse for forslaget

Del 1: Generelle regler for enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar

De generelle regler for enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar gælder for alle selskaber, som er anført i bilag I, herunder de selskaber, der er omhandlet i anden del af dette direktiv (artikel 1-5). Med Rådets tolvte direktiv 89/667/EØF på selskabsrettens område, som blev kodificeret ved direktiv 2009/102/EF, er der indført et retligt instrument, som åbner mulighed for en begrænsning af enkeltmandsselskabers hæftelse i hele EU. Desuden kræves der i henhold til bestemmelserne i første del af dette direktiv adgang til oplysninger om enkeltmandsselskaber i et offentligt tilgængeligt register, ligesom bestemmelserne regulerer både beslutninger truffet af den eneste selskabsdeltager og aftaler mellem den eneste selskabsdeltager og selskabet. Hvis en medlemsstat også giver offentlige selskaber med begrænset ansvar mulighed for at have en enkelt selskabsdeltager, finder bestemmelserne i første del af direktivet ligeledes anvendelse på disse selskaber.

Del 2: Særlige regler for *Societas Unius Personae* (SUP)

Kapitel 1: Almindelige bestemmelser

Bestemmelserne i anden del af dette direktiv gælder for enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar, der er etableret i form af et SUP-selskab (artikel 6).

For spørgsmål, der ikke er omfattet af dette direktiv, finder den relevante nationale ret anvendelse.

Kapitel 2: Stiftelse af et SUP-selskab

Med direktivet begrænses mulighederne for stiftelse af et SUP-selskab enten til etablering af et selskab ex nihilo (oprettelse af et helt nyt selskab) eller omdannelse af et selskab, der allerede er registreret under en anden selskabsform. Der er fastsat visse bestemmelser for hver

af disse to metoder i direktivet (artikel 8 og 9), og processen med stiftelse af et SUP-selskab er også omfattet af nationale regler for selskaber med begrænset ansvar.

Et SUP-selskab kan stiftes ex nihilo af enhver fysisk eller juridisk person, selv om sidstnævnte er et enkeltmandsselskab med begrænset ansvar. Medlemsstaterne bør ikke forhindre SUP-selskaber i at være eneste selskabsdeltagere i andre selskaber.

Kun selskaber med begrænset ansvar, der er opført i bilag I, kan stifte et SUP-selskab ved omdannelse. Et selskab, der omdannes til et SUP-selskab, opretholder sin status som juridisk person. Direktivet henviser til national ret for så vidt angår procedurer for omdannelse.

I henhold til dette direktiv skal et SUP-selskab have sit vedtægtsmæssige hjemsted og enten sit hovedkontor eller hovedforretningssted i EU (artikel 10).

Kapitel 3: Vedtægter

Direktivet indeholder bestemmelser om en standardiseret vedtægtsmodel, hvis anvendelse er obligatorisk i forbindelse med onlineregistrering. Desuden fastsætter direktivet minimumskrav til modellens indhold, som vil være omfattet af gennemførelsesretsakten, der skal vedtages af Kommissionen (artikel 11).

Vedtægterne kan ændres efter registrering, men ændringerne skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i direktivet og national ret (artikel 12).

Kapitel 4: Registrering af et SUP-selskab

Bestemmelserne vedrørende registreringsproceduren er det centrale element i dette direktiv og et kritisk punkt, når det gælder om at fremme oprettelsen af datterselskaber i andre EU-lande end selskabets hjemland. Direktivet pålægger medlemsstaterne at gøre det muligt for selskabsstiftere at afvikle hele registreringsproceduren på afstand ad elektronisk vej uden noget krav om personligt fremmøde for myndighederne i registreringsmedlemsstaten. Derfor skal al kommunikation mellem den myndighed, der er ansvarlig for registreringen, og stifteren kunne foregå ad elektronisk vej. Registreringen af et SUP-selskab skal være afsluttet inden for tre arbejdsdage, således at selskaberne kan stiftes hurtigt (artikel 14).

Endvidere indeholder direktivet en udtømmende liste over dokumenter og oplysninger, som medlemsstaterne kan kræve i forbindelse med registreringen af et SUP-selskab. Efter registreringen kan SUP-selskabet ændre dokumenter og oplysninger i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i national ret (artikel 13).

Kapitel 5: Anparten

Eftersom et SUP-selskab kun har én selskabsdeltager, må det kun udstede én anpart, som ikke kan splittes (artikel 15).

Kapitel 6: Selskabskapital

Direktivet bestemmer, at selskabets kapital mindst skal være 1 EUR eller mindst en enhed i den nationale valuta i den medlemsstat, som ikke har euroen som national valuta. Medlemsstaterne bør ikke pålægge nogen maksimumsgrænser for værdien af anparten eller den indbetalte kapital og bør ikke forpligte et SUP-selskab til at oprette lovpligtige reserver. Imidlertid giver direktivet SUP-selskaber mulighed for frivilligt at oprette reserver (artikel 16).

Direktivet indeholder også bestemmelser vedrørende udlodninger (f.eks. udbytte) til den eneste selskabsdeltager i SUP-selskabet. Udlodning kan finde sted, hvis SUP-selskabet opfylder en balanceprøve, hvorved det påvises, at selskabets resterende aktiver efter udlodningen er tilstrækkelige til at dække dets passiver fuldt ud. Derudover skal den eneste

selskabsdeltager modtage en solvenserklæring fra ledelsesorganet, inden der kan foretages udlodning. Medtagelsen af de to krav i direktivet sikrer et højt beskyttelsesniveau for kreditorerne, som bør medvirke til at give betegnelsen SUP et godt omdømme (artikel 18).

Kapitel 7: SUP-selskabets struktur og operationelle procedurer

Direktivet omfatter den eneste selskabsdeltagers beslutningskompetence, ledelsesorganets arbejdsgange og SUP-selskabets repræsentation over for tredjemand (artikel 21).

For at fremme SMV'ers og andre virksomheders grænseoverskridende aktiviteter giver direktivet den eneste selskabsdeltager beføjelse til at træffe beslutninger uden at skulle indkalde til en generalforsamling og indeholder en liste over områder, hvor den eneste selskabsdeltager fastlægger reglerne. Den eneste selskabsdeltager bør kunne træffe andre beslutninger end dem, der er nævnt i dette direktiv, herunder uddelegering af sine beføjelser til ledelsesorganet, hvis det er tilladt i henhold til national ret.

Kun fysiske personer kan blive medlemmer af ledelsesorganet i et SUP-selskab, medmindre loven i registreringsmedlemsstaten tillader juridiske personer at varetage dette hverv. Direktivet omfatter visse bestemmelser om udnævnelse og afsættelse af medlemmer af ledelsesorganet. Medlemmerne af ledelsesorganet er ansvarlige for forvaltningen af SUP-selskabet og repræsenterer endvidere SUP-selskabet i forholdet til tredjemand. SUP-selskabet forventes at være en interessant model for selskabskoncerner, og direktivet giver derfor den eneste selskabsdeltager mulighed for at give instrukser til ledelsesorganet. Disse instrukser skal dog være i overensstemmelse med national lovgivning og beskytte andre parter interesser (artikel 22).

SUP-selskabet kan omdannes til en anden national retsform. Hvis kravene i dette direktiv ikke længere er opfyldt, skal SUP-selskabet enten lade sig omdanne til en anden selskabsform eller opløses. Sker dette ikke, skal de nationale myndigheder have beføjelse til at opløse selskabet (artikel 25).

Del 3: Afsluttende bestemmelser

Direktivet pålægger medlemsstaterne at fastsætte passende sanktioner for overtrædelser af direktivet, national ret eller vedtægterne (artikel 28). Det bemyndiger desuden Kommissionen til at vedtage delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter.

For at holde listen over selskabsretlige former i medlemsstaterne ajourført vil Kommissionen om nødvendigt fremsætte forslag til ændring af bilag I ved hjælp af en delegeret retsakt, hvor det ikke er påkrævet at genåbne direktivet og følge samtlige lovgivningsprocedurer (artikel 1, stk. 2). Det foreslås endvidere at delegere beføjelsen til at vedtage to gennemførelsesretsakter til Kommissionen - for så vidt angår registrerings- og vedtægtsmodellerne (artikel 11, stk. 3, og artikel 13, stk. 2). Modellerne i gennemførelsesretsakterne vil være nemmere at tilpasse et erhvervsmiljø i hastig udvikling end dem, der blev vedtaget i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure. I forbindelse med udarbejdelsen af modellerne bistår Kommissionen af selskabsretsudvalget.

Direktivet ophæver direktiv 2009/102/EF, som afløses af nærværende direktiv, og ændrer forordning 1024/2012¹⁴ for at muliggøre anvendelsen af informationssystemet for det indre marked (IMI) (artikel 29 og 30).

Medlemsstaterne skal gennemføre bestemmelserne i dette direktiv senest to år efter vedtagelsen. I mellemtiden vil Kommissionen vedtage de nødvendige

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1024/2012 af 25. oktober 2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked (IMI) (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 1).

gennemførelsesretsakter. Medlemsstaterne opfordres til at iværksætte gennemførelsesprocessen umiddelbart efter direktivets ikrafttræden.

4. FORKLARENDE DOKUMENTER

I henhold til den fælles politiske erklæring af 27. oktober 2011 bør Europa-Kommissionen kun anmode om forklarende dokumenter, hvis den i hvert enkelt tilfælde kan begrunde nødvendigheden og proportionaliteten af at tilvejebringe sådanne dokumenter, navnlig under hensyntagen til kompleksiteten af henholdsvis direktivet og dets gennemførelse samt en eventuel forøgelse af den administrative byrde.

Kommissionen mener, at der i dette specifikke tilfælde er grundlag for at anmode medlemsstaterne om at fremlægge forklarende dokumenter i betragtning af de eksisterende gennemførelsesvanskeligheder, der bl.a. opstår på grund af betydelige variationer i den måde, hvorpå selskabsretten er reguleret i medlemsstaterne (f.eks. inden for civilret, selskabsret og virksomhedslovgivning).

Gennemførelsesforanstaltningerne vil få en række konsekvenser på nationalt plan og vil eksempelvis få betydning for den nationale selskabsret, registreringsproceduren, kommunikationen mellem den registreringsansvarlige myndighed og stifteren, de kompetente myndigheders websteder og den elektroniske online-identifikationsprocedure. Bestemmelserne i anden del af direktivet vil bl.a. højst sandsynligt blive gennemført i flere nationale retsakter. Dette kunne navnlig være tilfældet i medlemsstater med mere end ét centralt erhvervsregister.

I den forbindelse vil meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger have afgørende betydning, når det gælder om at præcisere forholdet mellem bestemmelserne i dette direktiv og de nationale gennemførelsesforanstaltninger og dermed vurdere, om de nationale lovgivninger er i overensstemmelse med direktivet.

En simpel meddelelse af individuelle gennemførelsesforanstaltninger er ikke tilstrækkelig præcis og gør det således ikke muligt for Kommissionen at sikre, at alle EU's retsfor skrifter er blevet gennemført pålideligt og fuldt ud. De forklarende dokumenter er nødvendige for at opnå fuldt overblik over, hvordan medlemsstaterne gennemfører direktivets bestemmelser i national ret. Medlemsstaterne tilskyndes til at fremsende de forklarende dokumenter i form af letlæselige oversigter, der viser, hvordan de enkelte vedtagne nationale foranstaltninger svarer til direktivets bestemmelser.

I betragtning af ovenstående indføjes følgende betragtning i direktivforslaget: *"I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget".*

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 50,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/102/EF af 16. september 2009 på selskabsrettens område om enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar¹⁵ har gjort det muligt for individuelle virksomhedsejere at drive virksomhed med begrænset ansvar i hele EU.
- (2) Del I i dette direktiv overtager bestemmelserne i direktiv 2009/102/EF for så vidt angår samtlige enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar. Herefter kræves, at hvis alle anparter samles på én hånd, bør den eneste selskabsdeltagers identitet offentliggøres ved indførsel i registret. I dette direktiv fastsættes endvidere, at beslutninger truffet af den eneste selskabsdeltager i sin egenskab af generalforsamling samt aftaler mellem selskabsdeltageren og selskabet bør være skriftlige, medmindre disse vedrører kontrakter, der indgås på normale markedsvilkår i forbindelse med den almindelige virksomhed.
- (3) Oprettelsen af enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar som datterselskaber i andre medlemsstater medfører omkostninger som følge af de forskellige retlige og administrative krav, som skal opfyldes i de pågældende medlemsstater. Kravene er fortsat forskellige medlemsstaterne imellem.
- (4) I Kommissionens meddelelse med titlen "En integreret industripolitik for en globaliseret verden - Fokus på konkurrenceevne og bæredygtighed"¹⁶ tilskyndes til etablering, vækst og internationalisering af små og mellemstore virksomheder (SMV'er). Dette er vigtigt for EU's økonomi, eftersom SMV'er tegner sig for to tredjedele af beskæftigelsen i EU og har et betydeligt potentiale for vækst og for skabelse af nye job.

¹⁵ EUT L 258 af 1.10.2009, s. 20.

¹⁶ KOM(2010) 614 endelig af 28.10.2010.

- (5) Forbedring af erhvervsklimaet, navnlig for SMV'er, ved at nedbringe transaktionsomkostningerne i Europa, fremme klyngedannelse og fremme SMV'ers internationalisering var de vigtigste elementer i initiativet "En industripolitik for en globaliseret verden", der er skitseret i Kommissionens meddelelse om Europa 2020-strategien¹⁷.
- (6) I overensstemmelse med Europa 2020-strategien blev det i meddelelsen Status vedrørende "Small Business Act" for Europa¹⁸ anbefalet at øge indsatsen for at gøre smart regulering til virkelighed, forbedre markedsadgangen og fremme iværksætter, jobskabelse og inklusiv vækst.
- (7) For at lette SMV'ers aktiviteter på tværs af grænserne og etableringen af enkeltmandsselskaber som datterselskaber i andre medlemsstater bør omkostningerne og de administrative byrder, der er forbundet med at oprette disse selskaber, mindskes.
- (8) En harmonisering af reglerne for stiftelse af enkeltmandsselskaber, herunder indførelse af en ensartet vedtægtsmodel, bør bidrage til en gradvis fjernelse af hindringerne for etableringsfriheden for så vidt angår betingelserne for oprettelse af datterselskaber på medlemsstaternes områder og føre til en nedsættelse af omkostningerne.
- (9) Enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar, der stiftes og drives i overensstemmelse med dette direktiv, bør tilføje en fælles, let identificerbar forkortelse – SUP (*Societas Unius Personae*) til deres navne.
- (10) For at tage hensyn til medlemsstaternes eksisterende selskabsretstraditioner bør de sikres fleksibilitet med hensyn til, hvordan og i hvilket omfang de ønsker at anvende harmoniserede regler for stiftelse og drift af SUP-selskaber. Medlemsstaterne kan anvende del 2 i dette direktiv for samtlige enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar, således at alle sådanne selskaber drives som og benævnes SUP-selskaber. Alternativt bør de sørge for, at SUP-selskaber kan oprettes som en særskilt selskabsform, der kan sidestilles med andre former for enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar i henhold til national ret.
- (11) For at sikre, at de harmoniserede regler anvendes så bredt som muligt, bør både fysiske og juridiske personer være berettiget til at stifte SUP-selskaber. Af samme grund bør enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar, der ikke er stiftet som SUP-selskaber, kunne drage fordel af SUP-rammebestemmelserne. De bør kunne omdannes til SUP-selskaber i overensstemmelse med gældende national ret.
- (12) For at give virksomhederne mulighed for at høste det fulde udbytte af det indre marked bør medlemsstaterne ikke kræve, at et SUP-selskab har sit vedtægtsmæssige hjemsted og sit hovedkontor i samme medlemsstat.
- (13) For at gøre det nemmere og mindre omkostningskrævende at oprette datterselskaber i andre medlemsstater bør der ikke være krav om, at stiftere af SUP-selskaber skal møde personligt op hos registreringsorganet i den pågældende medlemsstat. Registret bør være tilgængeligt fra en hvilken som helst medlemsstat, og selskabsstiftere bør have mulighed for at gøre brug af de eksisterende kvikskranker, der er oprettet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF¹⁹, som en adgangsportal til de

¹⁷ KOM(2010) 2020 endelig af 3.3.2010.

¹⁸ KOM(2011) 78 endelig af 23.2.2011.

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36).

nationale online-registreringssteder. SUP-selskaber bør derfor kunne oprettes på afstand og helt elektronisk.

- (14) For at sikre en høj grad af gennemsigtighed bør alle dokumenter, der er registreret i selskabsregistret, gøres tilgængelige for offentligheden via registersammenkoblingssystemet som omhandlet i artikel 4a, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/101/EF²⁰.
- (15) For at sikre en høj grad af ensartethed og onlineadgang bør de dokumenter, som anvendes til at registrere SUP-selskaber, udarbejdes efter et fast forlæg på alle EU's officielle sprog. Hver medlemsstat kan kræve, at registreringen foregår på et officielt sprog i den pågældende medlemsstat, men opfordres til også at muliggøre registrering på andre officielle EU-sprog.
- (16) I overensstemmelse med henstillingerne i Europa-Kommissionens meddelelse fra 2011: Status vedrørende "Small Business Act"²¹ om at reducere opstartstiden for nye virksomheder bør SUP-selskaber modtage beviset for registrering i en medlemsstats register inden for tre arbejdsdage. Denne facilitet bør kun være tilgængelig for nyoprettede virksomheder og ikke for eksisterende enheder, der ønsker at blive omdannet til SUP-selskaber, eftersom registreringen af sådanne enheder på grund af deres karakter kan tage længere tid.
- (17) Hver medlemsstat bør udpege en kompetent kvikskranke for elektronisk registrering. For at støtte de udpegede organer i forbindelse med udvekslingen af oplysninger om stifternes identitet kan medlemsstaterne gøre brug af midlerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1024/2012²².
- (18) Bestemmelser om oprettelse af enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar bør ikke berøre medlemsstaternes ret til at opretholde allerede eksisterende regler vedrørende kontrol af registreringsprocessen, forudsat at hele registreringsproceduren kan gennemføres elektronisk og på afstand.
- (19) Anvendelse af vedtægtsmodellen bør være påkrævet, hvis SUP-selskabet registreres elektronisk. Hvis en anden form for registrering er tilladt ifølge national ret, skal modellen ikke nødvendigvis anvendes, men vedtægterne skal være i overensstemmelse med kravene i direktivet. Minimumskapitalkravet ved stiftelse af et enkeltmandsselskab med begrænset ansvar varierer fra medlemsstat til medlemsstat. De fleste medlemsstater har allerede truffet foranstaltninger til at afskaffe minimumskapitalkravet eller fastholde det på et nominelt niveau. SUP-selskaber bør ikke være underlagt store obligatoriske kapitalkrav, eftersom dette vil udgøre en barriere for selskabernes stiftelse. Kreditorer bør imidlertid beskyttes mod meget store udlodninger til selskabsdeltageren, som kan påvirke SUP-selskabets kapacitet til at opfylde sine gældsforpligtelser. En sådan beskyttelse bør sikres ved at indføre et minimumsbudgetbalancekrav (overensstemmelse mellem aktiver og passiver) og en

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/101/EF af 16. september 2009 om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 48, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagerens som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde (EUT L 258 af 1.10.2009, s. 11).

²¹ KOM(2011) 78 endelig af 23.2.2011.

²² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1024/2012 af 25. oktober 2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked og om ophævelse af Kommissionens beslutning 2008/49/EF ("IMI-forordningen") (EUT L 316 af 14.11.2012, s.1).

solvenserklæring, som udarbejdes og underskrives af ledelsesorganet. Der bør ikke være yderligere hindringer for den eneste selskabsdeltagers kapitalanvendelse.

- (20) For at forebygge misbrug og forenkle kontrollen bør SUP-selskaber hverken udstede flere anparter eller splitte anparten. SUP-selskaber bør heller ikke erhverve eller eje deres anpart, hverken direkte eller indirekte. Rettigheder tilknyttet anparten bør kun udøves af én person. Hvis medlemsstaterne tillader medejerskab af anparten, bør kun én repræsentant kunne handle på vegne af medejerne og betragtes som eneste selskabsdeltager i forbindelse med dette direktiv.
- (21) For at sikre en høj grad af gennemsigtighed bør beslutninger truffet af den eneste deltager i et SUP-selskab i sin egenskab af generalforsamling nedfældes skriftligt. Sådanne beslutninger bør meddeles selskabet, ligesom der bør opbevares skriftlige fortegnelser herover i mindst fem år.
- (22) Ledelsesorganet i et SUP-selskab bør bestå af et eller flere medlemmer. Kun fysiske personer bør udpeges som medlemmer af ledelsesorganet, medmindre registreringsmedlemsstaten tillader juridiske personer at fungere som medlemmer af ledelsesorganet.
- (23) For at lette driften af selskabskoncerner bør de instrukser, der udstedes af den eneste selskabsdeltager til ledelsesorganet, være bindende. Kun såfremt disse instrukser er i strid med national ret i den medlemsstat, hvor selskabet er registreret, bør ledelsesorganet undlade at følge dem. Med undtagelse af eventuelle bestemmelser i vedtægterne, der begrænser selskabets repræsentation til at omfatte alle medlemmer af ledelsesorganet i fællesskab, bør enhver anden begrænsning af medlemmernes beføjelser med baggrund i vedtægterne ikke være bindende, for så vidt som den vedrører tredjemand.
- (24) Medlemsstaterne bør fastsætte regler om sanktioner for overtrædelse af bestemmelserne i dette direktiv og sikre, at de håndhæves. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
- (25) For at mindske de administrative og juridiske omkostninger i forbindelse med stiftelsen af selskaber og sikre ensartede registreringsprocesser på tværs af medlemsstaterne bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage registrerings- og vedtægtsmodellerne for SUP-selskaber. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011²³.
- (26) For at kunne tage højde for eventuelle fremtidige ændringer af medlemsstaternes lovgivning og EU-lovgivningen vedrørende selskabsformer bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår ajourføring af listen over virksomheder i bilag I. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

²³

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (27) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter²⁴ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er begrundet, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- (28) Målene for dette direktiv, nemlig at fremme oprettelsen af enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar, herunder SUP-selskaber, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af deres omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (29) Da direktiv 2009/102/EF ændres væsentligt, bør direktivet af klarheds- og retssikkerhedshensyn ophæves —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

²⁴ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

Del 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. De i dette direktiv foreskrevne bestemmelser om samordning finder anvendelse på medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om:
 - a) de selskabsformer, der er nævnt i bilag I
 - b) *Societas Unius Personae* (SUP) som omhandlet i artikel 6.
2. Medlemsstaterne underretter inden for to måneder Kommissionen om enhver ændring af de i national ret fastsatte selskabsformer med begrænset ansvar, der påvirker indholdet af bilag I.

I et sådant tilfælde tillægges Kommissionen beføjelser til ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 26 at tilpasse listerne over selskaber i bilag I.
3. Hvis en medlemsstat giver andre selskaber end dem, der er opført i bilag I, mulighed for at blive oprettet som eller omdannet til enkeltmandsselskaber, jf. artikel 2, stk. 1, finder del 1 i dette direktiv ligeledes anvendelse på disse.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) "enkeltmandsselskab": et selskab, hvor alle anparter er samlet på én hånd
- 2) "omdannelse": enhver proces, hvorved et eksisterende selskab bliver eller ophører med at være et SUP-selskab
- 3) "udlodning": enhver finansiell fordel, som den eneste selskabsdeltager direkte eller indirekte opnår ved SUP-selskabet, svarende til anparten, herunder enhver overførsel af penge eller formuegoder. Udlodning kan tage form af udbytte og kan ske gennem køb eller salg af formuegoder eller på enhver anden måde
- 4) "vedtægter": vedtægter, statutter eller andre regler eller vedtægter, som kræves til oprettelse af et selskab
- 5) "medlem af ledelsesorganet": ethvert medlem af ledelsesorganet, som enten er blevet formelt udnævnt eller de facto fungerer som et medlem.

Artikel 3

Offentliggørelse

Når et selskab bliver et enkeltmandsselskab derved, at alle anparterne forenes på én hånd, skal oplysning herom samt om den eneste selskabsdeltagers identitet henlægges i selskabets aktmappe eller indføres i registret som nævnt i artikel 3, stk. 1 og 3, i direktiv 2009/101/EF eller i et offentligt tilgængeligt register, der føres af selskabet selv.

Artikel 4
Generalforsamling

1. Den eneste selskabsdeltager udøver de beføjelser, som tilkommer en generalforsamling.
2. Beslutninger, truffet af den eneste selskabsdeltager i sin egenskab af generalforsamling, jf. stk. 1, nedfældes skriftligt.

Artikel 5
Aftaler mellem den eneste selskabsdeltager og selskabet

1. Aftaler, som indgås mellem den eneste selskabsdeltager og selskabet, nedfældes skriftligt.
2. Medlemsstaterne kan beslutte, at stk. 1 ikke skal findes anvendelse på aftaler, der indgås under normale markedsvilkår i forbindelse med den almindelige virksomhed, og som ikke er til skade for enkeltmandsselskabet.

Del 2

Societas Unius Personae

Kapitel 1

Retsform og generelle principper

Artikel 6

Retsform

1. Medlemsstaterne giver mulighed for at registrere enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar i overensstemmelse med de bestemmelser og procedurer, som er fastsat i denne del. Disse selskaber benævnes SUP-selskaber.
2. Medlemsstaterne må ikke forhindre SUP-selskaber i at være eneste selskabsdeltagere i andre selskaber.

Artikel 7

Generelle principper

1. Medlemsstaterne tildeler SUP-selskaber fuld status som juridisk person.
2. Medlemsstaterne foreskriver, at den eneste selskabsdeltager ikke hæfter for beløb, der overstiger den tegnede selskabskapital.
3. Navnet på et selskab, som er et SUP-selskab, efterfølges af forkortelsen "SUP". Kun et SUP-selskab kan anvende forkortelsen "SUP".
4. SUP-selskabet og dets vedtægter er undergivet national ret i den medlemsstat, hvor SUP-selskabet er registreret (i det følgende benævnt "gældende national ret").
5. Medlemsstaterne fastsætter, at SUP-selskabet oprettes for en ubegrænset periode, medmindre andet er fastsat i vedtægterne.

Kapitel 2

Stiftelse

Artikel 8

Oprettelse

Et SUP-selskab kan oprettes af en fysisk eller en juridisk person.

Artikel 9

Omdannelse til et SUP-selskab

1. Medlemsstaterne sikrer, at et SUP-selskab kan stiftes ved omdannelse af de selskabsformer, der er nævnt i bilag I.
2. Stiftelsen af et SUP-selskab ved omdannelse må ikke medføre nogen opløsningsprocedurer, fortabelse eller afbrydelse af selskabets status som juridisk person eller berøre rettigheder eller forpligtelser, der eksisterede forud for omdannelsen.
3. Medlemsstaterne sikrer, at et selskab ikke kan blive et SUP-selskab, medmindre:

- a) omdannelsen af selskabet til et SUP-selskab er godkendt ved en beslutning truffet af selskabsdeltagerne eller af den eneste selskabsdeltager
- b) dets vedtægter er i overensstemmelse med gældende national ret, og
- c) dets nettoaktiver mindst svarer til beløbet af den tegnede kapital plus de reserver, som ikke må udloddes i henhold til dets vedtægter.

Artikel 10

SUP-selskabets hjemsted

Et SUP-selskab skal have sit vedtægtsmæssige hjemsted og enten sit hovedkontor eller hovedforretningssted i EU.

Kapitel 3 Vedtægter

Artikel 11

Ensartet vedtægtsmodel

- 1. Medlemsstaterne foreskriver, at SUP-selskabets vedtægter mindst regulerer de i stk. 2 fastsatte anliggender.
- 2. Den ensartede vedtægtsmodel skal oplyse om SUP-selskabets stiftelse, anparter, selskabskapital, organisation, regnskaber og opløsning.
Modellen skal stilles til rådighed elektronisk.
- 3. Kommissionen vedtager den ensartede vedtægtsmodel ved hjælp af en gennemførelsesretsakt. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 27.

Artikel 12

Ændringer i vedtægterne

- 1. Et SUP-selskab kan efter registrering ændre sine vedtægter elektronisk eller ved hjælp af andre midler i overensstemmelse med gældende national ret. Disse oplysninger skal indføres i selskabsregistret i registreringsmedlemsstaten.
- 2. SUP-selskabets ændrede vedtægter skal mindst regulere de anliggender, der er omhandlet i den ensartede model, jf. artikel 11, stk. 2.

Kapitel 4 Registrering

Artikel 13

Formaliteter ved registrering

- 1. Medlemsstaterne kan kræve følgende oplysninger eller dokumentation i forbindelse med registrering af et SUP-selskab:
 - a) navnet på SUP-selskabet
 - b) adresse på SUP-selskabets vedtægtsmæssige hjemsted, hovedkontor og/eller hovedforretningssted

- c) SUP-selskabets formål
 - d) navne, adresser og alle andre oplysninger, der er nødvendige til identifikation af stifteren og i givet fald den retmæssige ejer og den repræsentant, der registrerer SUP-selskabet på stifterens vegne
 - e) navne, adresser og andre oplysninger, der er nødvendige til identifikation af de personer, der er beføjede til at forpligte SUP-selskabet over for tredjemand og til at repræsentere det ved rettergang, med angivelse af, om de er erklæret uegnede i henhold til medlemsstaternes lovgivning som omhandlet i artikel 22
 - f) SUP-selskabets selskabskapital
 - g) anpartens nominelle værdi, hvor det er relevant
 - h) SUP-selskabets vedtægter
 - i) i givet fald beslutningen om omdannelse af selskabet til et SUP-selskab.
2. Kommissionen fastlægger ved hjælp af en gennemførelsesretsakt en model, der skal anvendes til registrering af SUP-selskaber i medlemsstaternes selskabsregistre i overensstemmelse med stk. 1. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 27.

Artikel 14 **Registrering**

- 1. Et SUP-selskab registreres i den medlemsstat, hvor det skal have sit vedtægtsmæssige hjemsted.
- 2. Et SUP-selskab erhverver status som juridisk person på den dato, hvor det optages i selskabsregistret i registreringsmedlemsstaten.
- 3. Medlemsstaterne sikrer, at hele registreringsproceduren for nyoprettede SUP-selskaber kan gennemføres elektronisk uden krav om, at stifteren skal give møde for myndighederne i registreringsmedlemsstaten (onlineregistrering).
- 4. Nationale onlineregistreringswebsteder skal indeholde links til registreringswebsteder i andre medlemsstater. Medlemsstaterne sikrer, at følgende modeller anvendes til onlineregistrering:
 - a) den ensartede vedtægtsmodel som omhandlet i artikel 11 og
 - b) registreringsmodellen som omhandlet i artikel 13.

Medlemsstaterne udsteder et registreringsbevis, der bekræfter, at registreringsproceduren er gennemført. Registreringsbeviset udstedes senest tre arbejdsdage efter, at den kompetente myndighed har modtaget al nødvendig dokumentation.

- 5. Medlemsstaterne kan fastsætte regler for efterprøvning af stifterens identitet og identiteten på enhver anden person, som foretager registreringen på dennes vegne, og af, hvorvidt de dokumenter og andre oplysninger, der er fremsendt til registreringsorganet, kan godtages. Ethvert identifikationsbevis, som er udstedt i en anden medlemsstat af denne stats myndigheder eller på disses vegne, herunder elektronisk udstedte identifikationsbeviser, anerkendes og accepteres med henblik på kontrol fra registreringsmedlemsstatens side.

Når medlemsstaterne med henblik på første afsnit må indgå i et indbyrdes administrativt samarbejde, finder forordning (EU) nr. 1024/2012 anvendelse.

6. Medlemsstaterne må ikke gøre registreringen af et SUP-selskab betinget af, om der er opnået licens eller tilladelse. Registreringen af et SUP-selskab, samtligte fremlagte dokumenter i forbindelse med registreringsprocessen og efterfølgende ændringer heri skal offentliggøres i det relevante selskabsregister umiddelbart efter registrering.

Kapitel 5

Anparten

Artikel 15

Anparten

1. Et SUP-selskab må ikke udstede mere end én anpart. Denne anpart kan ikke splittes.
2. Et SUP-selskab må ikke hverken direkte eller indirekte erhverve eller eje sin anpart.
3. Ejers anparten i et SUP-selskab af mere end én person, jf. gældende national ret, betragtes disse personer som én selskabsdeltager i relation til SUP-selskabet. De udøver deres rettigheder gennem én repræsentant og meddeler straks SUP-selskabets ledelsesorgan navnet på den pågældende repræsentant og en eventuel ændring heraf. Indtil denne meddelelse foretages, suspenderes udøvelsen af deres rettigheder i SUP-selskabet. Ejerne af anparten hæfter solidarisk for de tilknyttede forpligtelser, som indgås af repræsentanten.

Repræsentantens identitet registreres i det relevante selskabsregister.

Kapitel 6

Selskabskapital

Artikel 16

Selskabskapital

1. SUP-selskabets kapital skal mindst være 1 EUR. I medlemsstater, som ikke har euroen som national valuta, skal selskabskapitalen mindst svare til en enhed i den pågældende medlemsstats valuta.
2. SUP-selskabets kapital skal tegnes fuldt ud.
3. Medlemsstaterne må ikke pålægge en maksimal værdi for anparten.
4. Medlemsstaterne sikrer, at SUP-selskaber ikke er omfattet af krav om opbyggelse af lovpligtige reserver. Medlemsstaterne giver selskaberne mulighed for at opbygge reserver i henhold til deres vedtægter.
5. Medlemsstaterne foreskriver, at breve og bestillingssedler, uanset om de foreligger i papirform eller i form af andre medier, skal angive den tegnede og indbetalte kapital. Disse oplysninger skal også være tilgængelige på selskabets websted, hvis et sådant findes.

Artikel 17

Indskud for anparten

1. Indskuddet for anparten skal være betalt fuldt ud på tidspunktet for registrering af et SUP-selskab.

2. I tilfælde af onlineregistrering skal indskuddet indbetales på SUP-selskabets bankkonto. Den efterfølgende forhøjelse eller nedsættelse af kapitalen skal som minimum kunne ske i form af kontanter og naturalier.
3. I tilfælde af kontant betaling accepterer medlemsstaten, hvor SUP-selskabet er registreret, indbetaling på bankkonto i en bank, der driver virksomhed i EU, som dokumentation for betaling eller forhøjelse af kapitalen.

Artikel 18 **Udlodninger**

1. Et SUP-selskab kan på grundlag af en henstilling fra ledelsesorganet foretage udlodning til den eneste selskabsdeltager, forudsat at udlodningen er i overensstemmelse med stk. 2 og 3.
2. Et SUP-selskab kan ikke foretage udlodning til den eneste selskabsdeltager, såfremt nettoaktiverne, således som de fremgår af SUP-selskabets årsregnskab, på statusdagen for det sidste regnskabsår er eller som følge af en sådan udlodning ville blive mindre end beløbet af kapitalen med tillæg af de reserver, som i henhold til SUP-selskabets vedtægter ikke må udloddes. Beregningen skal bygge på den senest vedtagne status. Enhver ændring i selskabskapitalen eller den del af reserverne, der ikke må udloddes, som foretages efter regnskabsårets slutning, skal ligeledes tages med i betragtning.
3. SUP-selskabet kan ikke foretage udlodning til den eneste selskabsdeltager, hvis det medfører, at SUP-selskabet ikke kan betale sin gæld, efterhånden som den forfalder til betaling efter udlodning. Ledelsesorganet skal skriftligt attestere, at det efter at have foretaget en tilbundsgående undersøgelse af SUP-selskabets forretninger og fremtidsudsigter finder, at der er rimelig grund til at mene, at SUP-selskabet vil være i stand til at betale sin gæld, efterhånden som den forfalder til betaling som led i den normale drift i året efter den foreslåede udlodning (en "solvenserklæring"). Solvenserklæringen skal være underskrevet af ledelsesorganet, og den eneste selskabsdeltager skal modtage en kopi heraf 15 dage inden, der træffes beslutning om udlodningen.
4. Solvenserklæringen skal offentliggøres. Disse oplysninger skal også være tilgængelige på selskabets websted, hvis et sådant findes.
5. Ethvert medlem af ledelsesorganet holdes personligt ansvarligt for at have anbefalet eller beordret en udlodning, såfremt det pågældende medlem vidste eller ud fra omstændighederne burde have vidst, at udlodningen ville være i strid med stk. 2 eller 3. Det samme gælder for selskabsdeltageren for så vidt angår enhver beslutning om udlodning, jf. artikel 21.

Artikel 19 **Tilbageførsel af uretmæssige udlodninger**

Medlemsstaterne sikrer, at udlodninger, der er udbetalt i strid med artikel 18, stk. 2 eller 3, tilbagebetales til SUP-selskabet, hvis det konstateres, at den eneste selskabsdeltager vidste eller ud fra omstændighederne burde have vidst, at udlodningen ville være i strid med artikel 18, stk. 2 eller 3.

Artikel 20
Kapitalnedsættelse

Medlemsstaterne sikrer, at nedsættelsen af et SUP-selskabs kapital, der i praksis resulterer i en udlodning til den eneste selskabsdeltager, opfylder bestemmelserne i artikel 18, stk. 2 og 3.

Kapitel 7
Organisation

Artikel 21
Selskabsdeltagerbeslutninger

1. Beslutninger truffet af den eneste selskabsdeltager i et SUP-selskab nedfældes skriftligt af denne. Dokumentation for de truffede beslutninger opbevares i mindst fem år.
2. Den eneste selskabsdeltager fastlægger reglerne for:
 - a) godkendelse af årsregnskaberne
 - b) udlodning til selskabsdeltageren
 - c) forhøjelse af kapital
 - d) nedsættelse af kapital
 - e) udnævnelse og afsættelse af medlemmer af ledelsesorganet
 - f) eventuel aflønning af medlemmer af ledelsesorganet, også i de tilfælde, hvor den eneste selskabsdeltager er medlem af ledelsesorganet
 - g) ændring af det vedtægtsmæssige hjemsted
 - h) udnævnelse og afsættelse af revisor, hvis det er relevant
 - i) omdannelse af SUP-selskabet til en anden selskabsform
 - j) opløsning af SUP-selskabet
 - k) eventuelle ændringer i vedtægterne.

Den eneste selskabsdeltager må ikke uddelegere de i første afsnit omhandlede beslutninger til ledelsesorganet.

3. Selskabsdeltageren skal kunne træffe beslutninger uden at indkalde til en generalforsamling. Medlemsstaterne må ikke lægge formelle begrænsninger på den eneste selskabsdeltagers beføjelse til at træffe beslutninger, bl.a. hvad angår tid og sted for træfning af sådanne beslutninger.

Artikel 22
Ledelse

1. Et SUP-selskab administreres af et ledelsesorgan bestående af et eller flere medlemmer.
2. Antallet af medlemmer fastsættes i vedtægterne.
3. Ledelsesorganet kan udøve alle de af SUP-selskabets beføjelser, som ikke udøves af den eneste selskabsdeltager eller i givet fald tilsynsorganet.

4. Medlemmerne af ledelsesorganet skal være fysiske eller juridiske personer, hvis det tillades i henhold til gældende national ret. De udnævnes for en tidsbegrænset periode, medmindre andet er angivet i den eneste selskabsdeltagers beslutning om at udnævne dem eller i vedtægterne. Den eneste selskabsdeltager kan være medlem af ledelsesorganet.
5. Den eneste selskabsdeltager kan til enhver tid afsætte et medlem af ledelsesorganet ved en beslutning. Efter afskedigelsen fratages medlemmet af ledelsesorganet straks bemyndigelse og beføjelser til at handle som medlem af ledelsesorganet på vegne af SUP-selskabet. Andre rettigheder eller forpligtelser i henhold til gældende national ret berøres ikke.
6. En fysisk person, der ved lov eller ved en retslig eller administrativ afgørelse truffet i registreringsmedlemsstaten er erklæret uegnet, kan ikke fungere som medlem af ledelsesorganet. Hvis medlemmet af ledelsesorganet ved en retslig eller administrativ afgørelse truffet i en anden medlemsstat er erklæret uegnet, og denne afgørelse forbliver i kraft, skal afgørelsen bekendtgøres efter registrering i henhold til artikel 13. En medlemsstat kan ud fra hensynet til den offentlige orden nægte at registrere et selskab, hvis et medlem af ledelsesorganet er erklæret uegnet i en anden medlemsstat i henhold til en afgørelse, som er i kraft.

Når medlemsstaterne i henhold til dette stykke må indgå i et indbyrdes administrativt samarbejde, finder forordning (EU) nr. 1024/2012 anvendelse.
7. Enhver person, hvis retningslinjer eller pålæg normalt følges af selskabets ledelsesmedlemmer, uden at denne person er blevet formelt udnævnt, anses for at være medlem af ledelsesorganet for så vidt angår alle de pligter og det ansvar, som medlemmer af ledelsesorganet er underlagt. En person anses ikke for at være medlem af ledelsesorganet alene med den begrundelse, at ledelsesorganet handler i overensstemmelse med hans eller hendes rådgivning i erhvervsmæssig sammenhæng.

Artikel 23

Selskabsdeltagerens instrukser

1. Den eneste selskabsdeltager har ret til at give instrukser til ledelsesorganet.
2. Instrukser fra den eneste selskabsdeltager er ikke bindende for medlemmer af ledelsesorganet, såfremt de er i strid med vedtægterne eller gældende national ret.

Artikel 24

Bemyndigelse til at handle og indgå aftaler på vegne af et SUP-selskab

1. Et SUP-selskabs ledelsesorgan bestående af et eller flere medlemmer har beføjelse til at repræsentere SUP-selskabet, også i forbindelse med indgåelse af aftaler med tredjemand og i retssager.
2. Medlemmer af ledelsesorganet kan repræsentere SUP-selskabet individuelt, også i forbindelse med indgåelse af aftaler med tredjemand og i retssager, medmindre vedtægterne giver mulighed for kollektiv repræsentation. Ingen anden begrænsning af ledelsesorgansmedlemmernes beføjelser, foretaget i vedtægterne, ved afgørelse truffet af den eneste selskabsdeltager eller ved afgørelse truffet af ledelsesorganet, kan gøres gældende i tilfælde af tvist med tredjemand, uanset om begrænsningen er offentliggjort. Handlinger, der udøves af ledelsesorganet, er bindende for SUP-selskabet, selv om de ikke falder inden for SUP-selskabets formål.

3. Ledelsesorganet kan uddelegere retten til at repræsentere SUP-selskabet, hvis det er tilladt i henhold til vedtægterne. Ledelsesorganets forpligtelse til at indgive konkursbegæring eller indlede en lignende insolvensprocedure kan ikke uddelegeres.

Artikel 25

Omdannelse af et SUP-selskab til en anden selskabsform

1. Medlemsstaterne sikrer, at der i national ret er fastsat krav om, at SUP-selskaber, der ikke længere opfylder kravene i dette direktiv, skal opløses eller omdannes til en anden selskabsform. Hvis et SUP-selskab ikke træffer de foranstaltninger, som er nødvendige for at omdanne selskabet til en anden selskabsform, tildeles de kompetente myndigheder de fornødne beføjelser til at opløse SUP-selskabet.
2. Et SUP-selskab kan på ethvert tidspunkt beslutte at omdanne selskabet til en anden selskabsform i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat ved gældende national ret.
3. Et SUP-selskab, som er blevet omdannet til en anden selskabsform eller opløst i overensstemmelse med stk. 1 eller 2, ophører med at bruge forkortelsen SUP.

Del 3

Afsluttende bestemmelser

Artikel 26

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 1, stk. 2, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode.
3. Den i artikel 1, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 1, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 27

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af selskabsretsudvalget. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 28

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at disse sanktioner håndhæves. Sanktionerne skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.

Artikel 29

Ophævelse

1. Direktiv 2009/102/EF ophæves 24 måneder og en dag efter vedtagelsen af dette direktiv.
2. Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 30
Ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012

I bilaget til forordning (EU) nr. 1024/2012 indsættes følgende punkt 6:

"6. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv [...]/.../EU af [...] om enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar*: Artikel 14 og 22.

* EUT L [...]."

Artikel 31
Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest 24 måneder efter direktivets vedtagelse de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.
2. De anvender disse bestemmelser fra 24 måneder og en dag efter vedtagelsen af dette direktiv.

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 32
Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 33
Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand